Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 652/2014**

(2014. gada 15. maijs),

ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK

(OV L 189, 27.6.2014., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs)	L 171	66	29.6.2016.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 652/2014

(2014. gada 15. maijs),

ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Savienības tiesību aktos ir paredzētas prasības attiecībā uz pārtiku un pārtikas nekaitīgumu un dzīvnieku barību un dzīvnieku barības nekaitīgumu visos ražošanas posmos, tostarp noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt, lai tirdzniecībā tiktu ievērota godīga prakse un patērētājiem tiktu sniegta informācija. Tajos arī izklāstītas prasības attiecībā uz dzīvnieku transmisīvo slimību un zoonožu profilaksi un kontroli, kā arī prasības attiecībā uz dzīvnieku labturību, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, augu šķirņu aizsardzību, ģenētiski modificētiem organismiem, augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un lietošanu un attiecībā uz pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu. Savienības tiesību aktos ir paredzētas arī oficiālas kontroles un citas oficiālas darbības, kuru mērķis ir nodrošināt minēto prasību iedarbīgu īstenošanu un ievērošanu.

(2) Savienības tiesību aktu vispārīgais mērķis šajās jomās ir palīdzēt augstā līmenī nodrošināt cilvēku, dzīvnieku un augu veselību pārtikas aprites ķēdē, augstā līmenī aizsargāt patērētāju tiesības

([1]) OV C 67, 6.3.2014., 166. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

▼B

un gādāt par to informētību un augstā līmenī aizsargāt vidi, turklāt veicinot konkurētspēju un darba vietu radīšanu.

(3) Lai virzītos uz šo vispārīgo mērķi, ir nepieciešami pienācīgi finanšu resursi. Tādēļ Savienībai nepieciešams palīdzēt finansēt pasākumus, kas tiek veikti dažādās ar minēto vispārīgo mērķi saistītās jomās. Turklāt, lai efektīvi pārvaldītu izdevumu izmantojumu, būtu jāizvirza konkrēti mērķi un jānosaka rādītāji, pēc kuriem vērtēt šo mērķu sasniegšanu.

(4) Agrāk Savienība ar pārtiku un dzīvnieku barību saistītos izdevumus ir finansējusi kā dotācijas, iepirkumu un maksājumus starptautiskām organizācijām, kas darbojas šajā jomā. Ir lietderīgi šādu finansēšanu turpināt tādā pašā veidā.

(5) Savienības finansējumu var izmantot arī dalībvalstis, lai atbalstītu kaitīgo organismu vai dzīvnieku slimību kontroles, profilakses vai izskaušanas darbības augu un dzīvnieku veselības jomā, kuras jāveic organizācijām, kas darbojas attiecīgajās jomās.

(6) Budžeta disciplīnas nolūkos šajā regulā nepieciešams noteikt sarakstu ar atbilstīgiem pasākumiem, kam var izmantot Savienības ieguldījumu, un noteikt arī atbilstīgās izmaksas un piemērojamās likmes.

(7) Ņemot vērā Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ([1]), maksimālais finansējums pārtikas un dzīvnieku barības jomas izdevumiem visam 2014.–2020. gada laikposmam ir EUR 1 891 936 000.

(8) Turklāt būtu jānodrošina Savienības līmeņa finansējums tādos izņēmuma apstākļos kā ar dzīvnieku un augu veselību saistītas ārkārtas situācijas, kad ar 3. izdevumu kategorijas apropriācijām nepietiek, taču ir nepieciešami ārkārtas pasākumi. Finansējums šādu krīzes situāciju pārvarēšanai būtu jāpiesaista, piemēram, izmantojot elastības instrumentu saskaņā ar 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par sadarbību budžeta jautājumos un par pareizu budžeta pārvaldību ([2]).

(9) Pašlaik spēkā esošajos tiesību aktos ir paredzēts, ka dažas no atbilstīgajām izmaksām jāatmaksā pēc nemainīgas likmes. Attiecībā uz citām izmaksām tiesību aktos nav paredzēts atmaksas ierobežojums. Lai sistēmu racionalizētu un vienkāršotu, būtu jānosaka nemainīga maksimālā atmaksas likme. Ir lietderīgi to noteikt tādā līmenī, kādu parasti piemēro dotācijām. Nepieciešams arī paredzēt iespēju minēto maksimālo likmi noteiktos apstākļos paaugstināt.

([1]) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

([2]) OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

▼B

(10) Ņemot vērā, cik svarīgi ir sasniegt šīs regulas mērķus, ir lietderīgi atsevišķu darbību gadījumā finansēt 100 % atbilstīgo izmaksu ar nosacījumu, ka šo darbību īstenošana ir saistīta arī ar neatbilstīgu izmaksu rašanos.

(11) Savienība ir atbildīga par to, lai līdzekļi tiktu tērēti atbilstīgi, un par to, lai tiktu veikti pasākumi, kas atbilst vajadzībai saskaņā ar Komisijas 2010. gada 8. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ar nosaukumu "Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā" vienkāršot Savienības izdevumu programmas, lai samazinātu administratīvo slogu un izmaksas līdzekļu saņēmējiem un visiem iesaistītajiem dalībniekiem.

(12) Savienības tiesību akti prasa, lai dalībvalstis gadījumā, ja ir sastopamas un vēršas plašumā noteiktas dzīvnieku slimības vai zoonozes, īstenotu noteiktus pasākumus. Tāpēc Savienībai būtu jāpiešķir šādiem ārkārtas pasākumiem paredzēts finansiāls ieguldījums.

(13) Ar piemērotiem izskaušanas, kontroles un monitoringa pasākumiem ir nepieciešams arī samazināt tādu dzīvnieku slimību un zoonožu uzliesmojumu skaitu, kuras apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī novērst šādus uzliesmojumus. Tāpēc minēto slimību un zoonožu izskaušanai, kontrolēšanai un monitoringam paredzētām valsts programmām būtu jāpiešķir Savienības finansējums.

(14) Organizatorisku un ar efektivitāti saistītu apsvērumu dēļ attiecībā uz dzīvnieku un augu veselības jomas finansējuma pārvaldību ir lietderīgi paredzēt noteikumus par valsts programmu saturu, iesniegšanu, izvērtēšanu un apstiprināšanu, tos attiecinot arī uz programmām, kas īstenotas Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 349. pantā minētajos tālākajos reģionos. To pašu apsvērumu dēļ būtu jānosaka arī maksājumu pieprasījumu paziņošanas un iesniegšanas termiņi.

(15) Padomes Direktīvā 2000/29/EK ([1]) ir izvirzīta prasība, lai dalībvalstis veiktu noteiktus ārkārtas pasākumus, kas vērsti uz augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu ("kaitīgie organismi") izskaušanu. Savienībai minēto kaitīgo organismu izskaušanā būtu jāiegulda finansējums. Savienības finanšu ieguldījums ar zināmiem nosacījumiem būtu jādara pieejams gan ārkārtas pasākumu veikšanai attiecībā uz tādu kaitīgo organismu izplatības ierobežošanu, kuri Savienību var ietekmēt vissmagāk un kuru izskaušana noteiktās zonās nav iespējama, gan arī pret minētajiem kaitīgajiem organismiem vērstiem profilaktiskiem pasākumiem.

([1]) Padomes Direktīva 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ievešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.).

▼B

(16) Ar noteikumu, ka pret kaitīgajiem organismiem vērstie ārkārtas pasākumi rada pievienoto vērtību Savienībā kopumā, šiem pasākumiem vajadzētu būt tiesīgiem uz Savienības līdzfinansējumu. Tādēļ attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kas iekļauti Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā aiz virsraksta "Kaitīgie organismi, kuri nav sastopami nevienā Savienības reģionā un kuri jāuzmana visā Savienībā", būtu jādara pieejams Savienības finansiālais ieguldījums. Ja kaitīgie organismi Savienībā ir sastopami, uz Savienības finansiālo ieguldījumu tiesīgiem vajadzētu būt tikai pasākumiem attiecībā uz organismiem, kuri Savienību ietekmē visnopietnāk. Šādi kaitīgie organismi jo īpaši ietver tos, kam piemēro pasākumus saskaņā ar Padomes Direktīvu 69/464/EEK ([1]), 93/85/EEK ([2]), 98/57/EK ([3]) vai 2007/33/EK ([4]). Savienības finansiālais ieguldījums būtu jādara pieejams arī attiecībā uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma vai II pielikuma sarakstos neiekļautajiem kaitīgajiem organismiem, kam piemēro valsts pasākumus un kas provizoriski kvalificējas iekļaušanai Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļas vai II pielikuma A daļas I iedaļas sarakstā. Arī pasākumiem attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kuru izskaušanā piemēro Savienības mēroga ārkārtas pasākumus, vajadzētu būt tiesīgiem uz Savienības finansiālo ieguldījumu.

(17) Noteiktu kaitīgo organismu klātbūtni ir nepieciešams atklāt laikus. Lai nodrošinātu, ka šādu kaitīgo organismu izplatības uzliesmojumi nekavējoties tiek izskausti, būtiska nozīme ir dalībvalstu veiktiem apsekojumiem par šādu klātbūtni. Atsevišķās dalībvalstīs veiktie apsekojumi ir būtiski svarīgi visu citu dalībvalstu teritoriju aizsardzībai. Savienība principā var ieguldīt finansējumu minētajos apsekojumos ar nosacījumu, ka tos veic vismaz vienai no divām kritiski svarīgām kaitīgo organismu kategorijām, proti, kaitīgajiem organismiem, kuru klātbūtne Savienībā nav konstatēta, un kaitīgajiem organismiem, uz kuriem attiecas Savienības ārkārtas pasākumi.

(18) Ar Savienības finansējumu dzīvnieku un augu veselības jomā būtu jāsedz konkrētas atbilstīgās izmaksas. Ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos ar to būtu arī jāsedz izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, piemērojot citus nepieciešamus pasākumus. Šādi pasākumi cita starpā var būt pastiprinātu bioloģiskās drošības pasākumu īstenošana slimības uzliesmojuma vai kaitīgo organismu klātbūtnes gadījumā, liemeņu transportēšana un iznīcināšana saskaņā ar izskaušanas programmām un kompensācijas izmaksas īpašniekiem ārkārtas vakcinācijas kampaņu dēļ.

([1]) Padomes Direktīva 69/464/EEK (1969. gada 8. decembris) par kartupeļu vēža kontroli (OV L 323, 24.12.1969., 1. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 93/85/EEK (1993. gada 4. oktobris) par kartupeļu gaišās gredzenpuves kontroli (OV L 259, 18.10.1993., 1. lpp.).

([3]) Padomes Direktīva 98/57/EK (1998. gada 20. jūlijs) par *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. kontroli (OV L 235, 21.8.1998., 1. lpp.).

([4]) Padomes Direktīva 2007/33/EK (2007. gada 11. jūnijs) par kartupeļu cistu nematožu kontroli un ar ko atceļ Direktīvu 69/465/EEK (OV L 156, 16.6.2007., 12. lpp.).

▼B

(19) Dalībvalstu tālākie reģioni saskaras ar grūtībām, ko rada to attālums un atkarība no ierobežota produktu skaita. Tāpēc ir lietderīgi, ka Savienība dalībvalstīm piešķir finansiālu ieguldījumu kaitīgo organismu kontroles programmām, ko tās īsteno minētajos tālākajos reģionos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013 ([1]) noteiktajiem mērķiem. Tā kā uz dažiem tālākajiem reģioniem attiecas īpaši minētajiem reģioniem paredzēti valsts noteikumi, nevis Direktīvā 2000/29/EK izklāstītie Savienības noteikumi, minētais Savienības finansiālais ieguldījums būtu jāsniedz saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā minētajos reģionos, neatkarīgi no tā, vai tie ir Savienības vai valsts noteikumi.

(20) Dalībvalstu veiktas oficiālas kontroles ir būtisks instruments, lai pārbaudītu un uzraudzītu attiecīgo Savienības prasību īstenošanu, ievērošanu un izpildīšanu. Lai pārtikas aprites ķēdē cilvēkiem, dzīvniekiem un augiem varētu uzturēt augstu drošības līmeni, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību videi, ir ļoti svarīgi, lai oficiālās kontroles sistēmas būtu iedarbīgas un efektīvas. Šādu kontroles pasākumu vajadzībām būtu jāatvēl Savienības finansiālā palīdzība. Konkrētāk, Savienības references laboratorijām vajadzētu būt tiesīgām uz finansiālu ieguldījumu, kas tām palīdzētu segt Komisijas apstiprinātu darba programmu īstenošanā radušās izmaksas. Turklāt oficiālo kontroļu efektivitāte ir atkarīga arī no tā, vai kontroles iestāžu rīcībā ir labi apmācīts personāls, kam ir pienācīgas zināšanas par Savienības tiesību aktiem, tāpēc Savienībai būtu jāvar sniegt ieguldījumu kompetento iestāžu organizētās mācībās un attiecīgās apmaiņas programmās.

(21) Oficiālo kontroļu pārvaldības efektivitāte ir atkarīga no tā, cik ātri notiek ar minētajām kontrolēm saistīto datu un informācijas apmaiņa. Turklāt attiecīgo noteikumu pienācīga un saskaņota īstenošana ir atkarīga no tā, vai ir izveidotas efektīvas sistēmas, kurās ir iesaistītas dalībvalstu kompetentās iestādes. Tādēļ minētajiem nolūkiem paredzētu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanai un ekspluatēšanai arī vajadzētu būt tiesīgai uz finansiālu ieguldījumu.

(22) Savienībai būtu jāatvēl finansējums tehniskām, zinātniskām, koordinējošām un komunikatīvām darbībām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu pareizu īstenošanu un tiesību aktu pielāgošanu norisēm zinātnē, tehnikā un sabiedrībā. Būtu jāfinansē arī projekti, kuru mērķis ir rezultatīvākas un efektīvākas oficiālās kontroles.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

▼B

(23) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ([1]) 3. pantu jebkurā likumdevējai iestādei iesniegtā priekšlikumā, kurā paredzētas atkāpes no minētās regulas noteikumiem, šādas atkāpes ir skaidri jānorāda un jāpaziņo konkrētie iemesli, ar ko šādas atkāpes pamato. Tādēļ, ņemot vērā dažu šīs regulas aptverto mērķu īpašās iezīmes un tā kā ar šiem mērķiem saistītu darbību īstenošanai vispiemērotākās ir dalībvalstu kompetentās iestādes, minētās iestādes būtu jāuzskata par norādītiem labuma guvējiem Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 128. panta 1. punkta nozīmē. Tāpēc vajadzētu būt iespējamam šīm iestādēm dotācijas piešķirt, iepriekš nepublicējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus.

(24) Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 86. panta un kā izņēmums no tās 130. pantā paredzētā principa par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku 7. un 17. pantā ietverto ārkārtas pasākumu izmaksas minēto pasākumu steidzamības un neparedzamības dēļ būtu jāuzskata par atbilstīgām izmaksām no dienas, kad dalībvalsts Komisijai ir iesniegusi paziņojumu par slimības sastopamību vai kaitīga organisma klātbūtni. Komisijai attiecīgas budžeta saistības būtu jāuzņemas un atbilstīgie izdevumi jāmaksā pēc dalībvalstu iesniegto maksājuma pieteikumu novērtēšanas.

(25) Ļoti svarīgi ir šādus ārkārtas pasākumus īstenot nekavējoties. Tāpēc nebūtu lietderīgi nefinansēt izmaksas, kas radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas, jo tādā gadījumā dalībvalstis drīzāk censtos sagatavot dotācijas pieteikumu, nevis īstenot ārkārtas pasākumus.

(26) Ņemot vērā, kādā mērogā darbojas spēkā esošie Savienības tiesību akti par izskaušanas un uzraudzības pasākumu īstenošanu un ka citas speciālās zināšanas ir tehniski mazpieejamas, šīs regulas reglamentētie pasākumi lielākoties ir jāīsteno dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tādēļ konkrētos gadījumos ir nepieciešams līdzfinansēt valstu administrācijas personāla algu izmaksas.

(27) Programmu izstrāde paver koordinēšanas un prioritizēšanas iespēju, tādējādi palīdzot lietderīgi izmantot Savienības finansiālos resursus. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz darba programmu pieņemšanu konkrētu šajā regulā paredzētu pasākumu īstenošanai.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

▼B

(28) Lai nodrošinātu Savienības finansiālo resursu atbildīgu un lietderīgu izmantojumu, būtu jāļauj Komisijai vai nu pārbaudēs uz vietas, vai dokumentārās pārbaudēs pārliecināties, ka Savienības finansējums patiešām tiek izlietots atbilstīgu pasākumu īstenošanai.

(29) Savienības finanšu intereses būtu jāsargā visā izdevumu ciklā, tostarp novēršot, atklājot un izmeklējot pārkāpumus un atgūstot zaudētus, kļūdaini izmaksātus vai nepareizi izlietotus līdzekļus.

(30) Šai regulai ir pievienots to dzīvnieku slimību saraksts, kuras atbilst ārkārtas pasākumu finansējumam, un tajā ir iekļautas Padomes Lēmuma 2009/470/EK ([1]) 3. panta 1. punktā, 4. panta 1. punktā, 6. panta 2. punktā un 14. panta 1. punktā minētās dzīvnieku slimības. Lai ņemtu vērā dzīvnieku slimības, par kurām ir jāpaziņo saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK ([2]), un slimības, kas var radīt jaunu apdraudējumu Savienībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minētā saraksta papildināšanu.

(31) Šai regulai ir pievienoti to dzīvnieku slimību un zoonožu saraksti, kuras atbilst izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmu finansējumam, un tajos ir iekļautas Lēmuma 2009/470/EK I pielikumā minētās dzīvnieku slimības un zoonozes. Lai ņemtu vērā situācijas, kas radušās saistībā ar tām dzīvnieku slimībām, kas būtiski ietekmē lopkopību vai lopkopības produktu tirdzniecību, cilvēkus apdraudošu zoonožu izplatīšanos vai jaunas zinātniskas norises vai epidemioloģisku notikumu gaitu, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt tiesību aktus attiecībā uz minēto sarakstu papildināšanu.

(32) Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar šo regulu, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(33) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz ikgadējo un daudzgadu darba programmu izstrādi, uz finansiālā ieguldījuma sniegšanu ārkārtas pasākumiem vai – nepieciešamības

([1]) Padomes Lēmums 2009/470/EK (2009. gada 25. maijs) par izdevumiem veterinārijas jomā (OV L 155, 18.6.2009., 30. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.).

▼B

gadījumā –reaģēšanu uz neparedzētiem notikumiem, uz dalībvalstu pieteikumu iesniegšanas procedūrām un uz ziņojumiem un dotāciju maksājumu pieprasījumiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(34) Savienības tiesību akti būtu jāīsteno tā, lai ar pieredzes palīdzību nodrošinātu, ka ar tiem tiek sasniegti paredzētie rezultāti. Tādēļ ir lietderīgi, ka Komisija novērtē šīs regulas darbību un produktivitāti un novērtējuma rezultātus paziņo citām iestādēm.

(35) Šīs regulas reglamentēto pašreizējo Savienības noteikumu īstenošanā Komisijai pašlaik palīdz dažādas komitejas, jo īpaši komitejas, kas izveidotas ar Padomes Lēmumiem 66/399/EEK ([2]), 76/894/EEK ([3]), Padomes Direktīvām 98/56/EK ([4]), 2008/90/EK ([5]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ([6]). Ir lietderīgi komiteju procedūru šajā jomā vienkāršot. Ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu dibinātajai komitejai būtu jānosaka pienākums sniegt Komisijai palīdzību ar attiecīgo jomu izdevumiem saistīto īstenošanas pilnvaru realizēšanā, kā arī būtu jāmaina minētās komitejas nosaukums, lai atspoguļotu tās paplašināto atbildību. Tādēļ būtu jāatceļ Lēmumi 66/399/EEK un 76/894/EEK un attiecīgi jāgroza Direktīvas 98/56/EK un 2008/90/EK un Regula (EK) Nr. 178/2002.

(36) Ar šo regulu aizstāj Lēmuma 2009/470/EK noteikumus. Ar šo regulu aizstāj arī Direktīvas 2000/29/EK 13.c panta 5. punktu un 22. līdz 26. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ([7]) 66. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

([2]) Padomes Lēmums 66/399/EEK (1966. gada 14. jūnijs), ar ko izveido Pastāvīgo lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un reproduktīvā materiāla komiteju (OV 125, 11.7.1966., 2289./66. lpp.).

([3]) Padomes Lēmums 76/894/EEK (1976. gada 23. novembris), ar ko izveido Augu veselības pastāvīgo komiteju (OV L 340, 9.12.1976., 25. lpp.).

([4]) Padomes Direktīva 98/56/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dekoratīvo augu pavairošanas materiāla tirdzniecību (OV L 226, 13.8.1998., 16. lpp.).

([5]) Padomes Direktīva 2008/90/EK (2008. gada 29. septembris) par tirdzniecību ar augļaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai (OV L 267, 8.10.2008., 8. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāra), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼B

Regulas (EK) Nr. 396/2005 ([1]) VII nodaļu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/128/EK ([2]) 22. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ([3]) 76. pantu. Tādēļ Direktīva 2000/29/EK, Regulas (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Direktīva 2009/128/EK un Regula (EK) Nr. 1107/2009 būtu attiecīgi jāgroza.

(37) Saistībā ar Savienības līdzfinansējuma ieviešanu tādu izmaksu segšanai, kuras dalībvalstīm radušās, izmaksājot vērtības kompensācijas īpašniekiem par iznīcinātiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem, kam piemēro Direktīvas 2000/29/EK 16. pantā minētos pasākumus, ir jāizstrādā pamatnostādnes par piemērojamajiem nosacījumiem attiecībā uz skarto ražu un koku tirgus vērtības ierobežojumiem. Tādēļ minētais līdzfinansējums būtu jāpiemēro tikai no 2017. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

I NODAĻA

Priekšmets, darbības joma un mērķi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu tiek paredzēti noteikumi par Eiropas Savienības vispārējā budžeta izdevumu pārvaldību jomās, uz kurām attiecas Savienības noteikumi, kas:

a) reglamentē pārtiku un pārtikas drošumu visos pārtikas ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas un utilizēšanas posmos, arī noteikumi, kas vērsti uz godīgas tirdzniecības prakses nodrošināšanu, patērētāju interešu un to informētības aizsargāšanu un uz tādu materiālu un preču ražošanu un izmantošanu, kuriem paredzēts nonākt saskarē ar pārtiku;

b) reglamentē dzīvnieku barību un dzīvnieku barības drošumu visos dzīvnieku barības ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas, utilizēšanas posmos un barības izmantošanā, arī noteikumi, kas vērsti uz godīgas tirdzniecības prakses nodrošināšanu un patērētāju interešu un informētības aizsargāšanu;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamos pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

▼B

c) paredz prasības attiecībā uz dzīvnieku veselību;

d) paredz dzīvnieku labturības prasības;

e) attiecas uz aizsardzības pasākumiem pret organismiem, kas ir kaitīgi augiem vai augu produktiem un kas definēti Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā ("kaitīgie organismi");

f) attiecas uz tirgū laišanai paredzēta augu reproduktīvā materiāla audzēšanu un laišanu tirgū;

g) paredz prasības attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu;

h) tiecas panākt, lai tiktu novērsts un līdz minimumam samazināts sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības apdraudējums, ko rada dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti;

i) reglamentē ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē;

j) aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības attiecībā uz augu šķirnēm un augu ģenētisko resursu saglabāšanu un apmainīšanos ar tiem.

2. pants

Mērķi

1. Ar 1. pantā minētajiem izdevumiem cenšas panākt:

a) vispārīgu mērķi palīdzēt augstā līmenī nodrošināt cilvēku, dzīvnieku un augu veselību pārtikas aprites ķēdē un tai radniecīgās jomās, novēršot un izskaužot slimības un kaitīgos organismus un aizsargājot patērētāju tiesības un vidi, vienlaikus uzlabojot Savienības pārtikas un barības nozares konkurētspēju un veicinot darba vietu izveidi;

b) šādus konkrētus mērķus:

i) palīdzēt sasniegt augstu līmeni attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu un pārtikas ražošanas sistēmu drošumu, kā arī attiecībā uz citu tādu produktu drošumu, kas var ietekmēt pārtikas nekaitīgumu, vienlaikus gādājot par ilgtspējīgāku pārtikas ražošanu;

ii) palīdzēt Savienībā sasniegt augstāku dzīvnieku veselības statusu un atbalstīt dzīvnieku labturības uzlabošanu;

iii) palīdzēt laikus atklāt Savienībā iekļuvušu kaitīgu organismu klātbūtni un tos izskaust;

iv) palīdzēt padarīt oficiālo kontroļu un citu 1. pantā minēto Savienības noteikumu īstenošanas un ievērošanas nolūkā veiktās darbības iedarbīgākas, efektīvākas un uzticamākas.

▼B

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto konkrēto mērķu sasniegšanu vērtē pēc šādiem rādītājiem:

a) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto konkrēto mērķi: kā Savienībā ir samazinājies ar pārtikas nekaitīgumu vai zoonozēm saistīto cilvēku slimību gadījumu skaits;

b) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minēto konkrēto mērķi:

i) kā ir palielinājies tādu dalībvalstu vai to reģionu skaits, kuros nav sastopamas tās dzīvnieku slimības, attiecībā uz kurām piešķir finansiālu ieguldījumu;

ii) kāds ir bijis kopējais slimības rādītāju samazinājums, piemēram, saslimstības, sastopamības un uzliesmojumu skaita samazinājums;

c) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto konkrēto mērķi:

i) kādā aptvērumā Savienības teritorijā notiek kaitīgo organismu apsekošana, jo īpaši attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kuru klātbūtne Savienības teritorijā nav konstatēta, un attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kas Savienības teritorijā tiek uzskatīti par sevišķi bīstamiem;

ii) kāds ir laika grafiks un panāktais līmenis šo kaitīgo organismu izskaušanā;

d) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā minēto konkrēto mērķi: vai ir vērojama pozitīva tendence to kontroļu rezultātos, ko Komisijas eksperti dalībvalstīs veikuši konkrētās jomās, par kurām ir bažas, un par ko ir ziņojuši.

II NODAĻA

Finansējuma veidi un vispārīgie finansēšanas noteikumi

3. pants

Finansējuma veidi

1. Savienība 1. pantā minētos izdevumus finansē saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.

2. Ja dotācijas piešķir dalībvalstu kompetentajām iestādēm, pēdējās tiek uzskatītas par norādītiem labuma guvējiem Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 128. panta 1. punkta nozīmē. Šādas dotācijas var piešķirt bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus.

3. Savienības finansiālais ieguldījums attiecībā uz šajā regulā minētajiem pasākumiem var būt arī labprātīgi maksājumi starptautiskām organizācijām, kurās Savienība ir locekle vai kuru darbā tā piedalās, kuras darbojas jomās, uz ko attiecas 1. pantā minētie noteikumi.

▼B

4. pants

Budžets

1. Šīs regulas 1. pantā minēto izdevumu finansējuma apjoms laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir EUR 1 891 936 000 pašreizējās cenās.

2. Šā panta 1. punktā minēto finansējumu var attiecināt arī uz izmaksām, kas saistītas ar sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas un novērtēšanas darbībām, kuras nepieciešamas 1. pantā minēto izdevumu pārvaldīšanai un mērķu sasniegšanai, jo īpaši attiecībā uz pētījumiem un ekspertu sanāksmēm, izmaksām, kas saistītas ar informācijas apstrādei un apmaiņai paredzētiem IT tīkliem, un visām citām tehniskās un administratīvās palīdzības izmaksām, kuras Komisijai radušās minēto izdevumu pārvaldīšanā.

3. Minēto finansējumu var attiecināt arī uz tādas tehniskās un administratīvās palīdzības izmaksām, kura nepieciešama, lai nodrošinātu pāreju no darbībām, kas apstiprinātas pirms šīs regulas stāšanās spēkā, uz darbībām, kuras apstiprinātas pēc tam. Vajadzības gadījumā apropriācijas līdzīgu izmaksu segšanai var iekļaut budžetā pēc 2020. gada, lai nodrošinātu līdz 2020. gada 31. decembrim vēl nepabeigto darbību pārvaldību.

5. pants

Dotāciju maksimālās likmes

1. Savienības finansiālais ieguldījums, ko piešķir kā dotāciju, nepārsniedz 50 % no atbilstīgajām izmaksām.

2. Šā panta 1. punktā minēto maksimālo likmi var paaugstināt līdz 75 % no atbilstīgajām izmaksām attiecībā uz:

a) pārrobežu darbībām, ko divas vai vairākas dalībvalstis kopīgi īsteno kaitīgo organismu vai dzīvnieku slimību kontroles, profilakses vai izskaušanas nolūkā;

b) dalībvalstīm, kuru nacionālais kopienākums uz vienu iedzīvotāju pēc jaunākajiem *Eurostat* datiem nesasniedz 90 % no Savienības vidējā kopienākuma.

3. Šā panta 1. punktā minēto maksimālo likmi var paaugstināt līdz 100 % no atbilstīgajām izmaksām, ja Savienības ieguldījumu izmanto darbībām, kas attiecas uz cilvēku, dzīvnieku un augu nopietnu veselības risku novēršanu un kontrolēšanu Savienībā un kas:

a) ir izstrādātas, lai novērstu cilvēku upurus vai būtiskus ekonomikas traucējumus Savienībā kopumā;

b) ir Savienībai kopumā obligāti veicami konkrēti uzdevumi, kā Komisija noteikusi darba programmā, kura pieņemta saskaņā ar 36. panta 1. punktu; vai

c) ir īstenotas trešās valstīs.

▼B

II SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

Dzīvnieku veselība

1. iedaļa

Ārkārtas pasākumi

6. pants

Atbilstīgie pasākumi

1. Dotācijas līdz 5. panta 1. līdz 3. punktā minētajiem maksimālo likmju apmēriem var piešķirt dalībvalstīm attiecībā uz pasākumiem, kas veikti tādēļ, ka ir apstiprināts, ka ir sastopama kāda no dzīvnieku slimībām, kuras norādītas saskaņā ar 7. pantu izveidotajā sarakstā, ar noteikumu, ka pasākumi ir tikuši piemēroti nekavējoties un ir ievēroti piemērojamie noteikumi, kas paredzēti attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Šādas dotācijas var arī ietvert izmaksas, kas ir radušās aizdomu par slimību rezultātā, ar noteikumu, ka sastopamība vēlāk ir apstiprināta.

2. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm tādā gadījumā, ja, saņemot apstiprinājumu, ka ir sastopama kāda no dzīvnieku slimībām, kas norādīta saskaņā ar 7. pantu izveidotajā sarakstā, divas vai vairākas dalībvalstis cieši sadarbojas, lai kontrolētu epidēmiju.

3. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām aizsardzības pasākumiem, kas veikti tieša Savienības veselības statusa apdraudējuma gadījumā sakarā ar to, ka trešās valsts vai dalībvalsts teritorijā ir sastopama vai izvēršas kāda no dzīvnieku slimībām vai zoonozēm, kuras norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā.

4. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, ja Komisija pēc dalībvalsts lūguma nolemj, ka tām ir jāizveido bioloģisko produktu krājumi, kas paredzēti kontrolei, kura vērsta pret dzīvnieku slimībām un zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā.

5. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt bioloģisko produktu krājumu izveidošanai vai vakcīnu devu iegādei, ja, trešā valstī vai dalībvalstī esot sastopamai vai izvēršoties kādai no dzīvnieku slimībām un zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā, var rasties apdraudējums Savienībai.

7. pants

Dzīvnieku slimību saraksts

1. To dzīvnieku slimību saraksts, attiecībā uz kurām var saņemt finansējumu saskaņā ar 6. pantu, ir iekļauts I pielikumā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 40. pantu, lai papildinātu 1. punktā minēto dzīvnieku slimību sarakstu, ņemot vērā dzīvnieku slimības, par kurām jāpaziņo saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK, un slimības, kas var radīt jaunu apdraudējumu Savienībai, jo tās būtiski ietekmē:

▼B

a) cilvēku veselību;

b) dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību; vai

c) lauksaimniecības vai akvakultūras ražošanu vai saistītās ekonomikas nozares.

8. pants

Atbilstīgās izmaksas

1. Finansējumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, veicot attiecīgajā punktā minētos pasākumus:

a) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par izkautiem vai izbrāķētiem dzīvniekiem, nepārsniedzot šādu dzīvnieku tirgus vērtību, ja tos nebūtu skārusi slimība;

b) dzīvnieku izkaušanas vai izbrāķēšanas izmaksas un saistītās transportēšanas izmaksas;

c) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, nepārsniedzot minēto produktu tirgus vērtību tieši pirms aizdomu par slimību rašanās vai apstiprināšanās;

d) ar patogēna epidemioloģiju un īpašībām pamatotas izmaksas par saimniecību un aprīkojuma tīrīšanu, dezinsekciju un dezinfekciju;

e) izmaksas par kontaminētās dzīvnieku barības un kontaminētā aprīkojuma transportēšanu un iznīcināšanu, ja šo aprīkojumu nevar dezinficēt;

f) izmaksas par vakcīnu un dzīvnieku ēsmu iegādi, uzglabāšanu, administrēšanu vai izplatīšanu, kā arī ievadīšanas izdevumus, ja lēmumu par šādu rīcību ir pieņēmusi vai atļauju devusi Komisija;

g) izmaksas par liemeņu transportēšanu un iznīcināšanu;

h) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos jebkuras citas izmaksas saistībā ar slimības izskaušanu, kā paredzēts šīs regulas 36. panta 4. punktā minētajā finansēšanas lēmumā.

2. Kā minēts Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 130. panta 1. punktā, izmaksas ir atbilstīgas no dienas, kad dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai par slimības sastopamību. Šādās izmaksās var iekļaut arī tās izmaksas, kas ir radušās aizdomu par šādu slimību rezultātā, ar noteikumu, ka minētā sastopamība vēlāk ir apstiprināta.

3. Pēc dalībvalstu iesniegto maksājumu pieteikumu izvērtēšanas Komisija uzņemas attiecīgās budžeta saistības un veic atbilstīgo izdevumu maksājumu.

▼B

2. iedaļa

Dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmas

9. pants

Atbilstīgās programmas

Dotācijas var piešķirt dalībvalstu ikgadējām vai daudzgadu dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmām saskaņā ar 10. pantā minēto sarakstu ("valsts programmas").

10. pants

Dzīvnieku slimību un zoonožu saraksts

1. To dzīvnieku slimību un zoonožu saraksts, attiecībā uz kurām var saņemt dotācijas saskaņā ar 9. pantu, ir iekļauts II pielikumā.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 40. pantu, lai papildinātu šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku slimību un zoonožu sarakstu, ņemot vērā:

a) situāciju saistībā ar dzīvnieku slimībām, kuras būtiski ietekmē lopkopību vai lopkopības produktu tirdzniecību;

b) tādu zoonožu izvēršanos, kas rada apdraudējumu cilvēkiem; vai

c) jaunas zinātniskas norises vai epidemioloģisku notikumu gaitu.

11. pants

Atbilstīgās izmaksas

Regulas 9. pantā paredzēto dotāciju saņemšanai tiesīgās izmaksas var būt šādas izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot valsts programmas:

a) izmaksas par paraugu ņemšanu no dzīvniekiem;

b) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:

i) tādu testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti minēto testu veikšanai;

ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa;

c) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par izkautiem vai izbrāķētiem dzīvniekiem, nepārsniedzot šādu dzīvnieku tirgus vērtību, ja tos nebūtu skārusi slimība;

d) dzīvnieku izkaušanas vai izbrāķēšanas izmaksas;

▼B

e) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, nepārsniedzot šo produktu tirgus vērtību tieši pirms aizdomu par slimību rašanās vai apstiprināšanās;

f) izmaksas par programmās izmantoto vakcīnu devu vai vakcīnu un dzīvnieku ēsmu iegādi, uzglabāšanu, ievadīšanu, administrāciju vai izplatīšanu;

g) ar patogēna epidemioloģiju un īpašībām pamatotas izmaksas par saimniecības un aprīkojuma tīrīšanu, dezinfekciju un dezinsekciju; un

h) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kas nav minēti a) līdz g) punktā, ja šādi pasākumi ir iekļauti 13. panta 3. un 4. punktā minētajā dotāciju lēmumā.

Pirmās daļas c) punkta nolūkā no kompensācijas atskaita dzīvnieku likvidācijas vērtību, ja tāda ir.

Pirmās daļas d) punkta nolūkā no kompensācijas atskaita termiski apstrādātu neinkubētu olu likvidācijas vērtību.

12. pants

Valsts programmu saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai tās valsts programmas, kuru darbība sāksies nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt dotācijas pieteikumu.

Valsts programmas, kas iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Valsts programmās ir iekļauta vismaz šāda informācija:

a) apraksts par dzīvnieku slimības vai zoonozes epidemioloģisko situāciju pirms programmas sākšanas dienas;

b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana;

c) programmas ilgums;

d) īstenojamie pasākumi;

e) lēstais budžets;

f) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un

g) atbilstīgi rādītāji, pēc kuriem novērtē programmas mērķu īstenošanu.

Katrā valsts daudzgadu programmā pirmās daļas b), d) un f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas e) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

▼B

3. Ja, esot sastopamai vai izvēršoties kādai no dzīvnieku slimībām vai zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 10. pantu izveidotajā sarakstā, var rasties draudi Savienības veselības statusam un lai aizsargātu Savienību pret kādas slimības vai zoonozes ievazāšanos, dalībvalstis valstu programmās var iekļaut pasākumus, kas īstenojami blakus esošo trešo valstu teritorijā sadarbībā ar šo valstu iestādēm.

13. pants

Valsts programmu novērtēšana un apstiprināšana

1. Komisija novērtē valsts programmas, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.

2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:

a) to valsts programmu sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;

b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;

c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un

d) jebkādus pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.

3. Komisija apstiprina valsts ikgadējās programmas un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 14. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstīgo laikposmu.

4. Komisija apstiprina valsts daudzgadu programmas un saistīto finansējumu līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.

5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot valsts daudzgadu programmas, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek tā sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

14. pants

Ziņošana

Dalībvalstis par katru apstiprināto valsts ikgadējo vai daudzgadu programmu katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētajā ziņojumā ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 12. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētos rādītājus, un sīku atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās.

▼B

Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo valsts programmu dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

15. pants

Maksājumi

Dalībvalsts attiecībā uz valsts programmu iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 14. pantā minēto ziņojumu un atskaišu atbilstīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

II NODAĻA

Augu veselība

1. iedaļa

Ārkārtas pasākumi

16. pants

Atbilstīgie pasākumi

1. Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas 5. panta 1. līdz 3. punktā minēto maksimālo likmju apmērā par šādiem pasākumiem, kas vērsti pret augiem kaitīgiem organismiem, ievērojot 17. pantā paredzētos nosacījumus:

a) tādi pasākumi kaitīgā organisma izskaušanai no invadētas teritorijas, kurus veic kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 1. un 2. punktu vai saskaņā ar Savienības pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās direktīvas 16. panta 3. punktu;

b) pasākumi tāda kaitīgā organisma izplatības ierobežošanai, attiecībā uz kuru saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu ir pieņemti Savienības mēroga ierobežošanas pasākumi invadētā teritorijā, kur minēto kaitīgo organismu nevar izskaust, ja minētie pasākumi ir vajadzīgi, lai aizsargātu Savienību pret šā kaitīgā organisma tālāku izplatību. Minētie pasākumi attiecas tikai uz minētā kaitīgā organisma izskaušanu buferzonā, ja minētajā buferzonā ir konstatēta tā klātbūtne;

c) papildu aizsardzības pasākumi, kas veikti pret tāda kaitīgā organisma izplatību, attiecībā uz kuru saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu ir pieņemti Savienības pasākumi, izņemot a) apakšpunktā minētos izskaušanas pasākumus un b) apakšpunktā minētos ierobežošanas pasākumus, ja minētie pasākumi ir vajadzīgi, lai aizsargātu Savienību pret minētā kaitīgā organisma tālāku izplatību.

Dotācijas par pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt arī par pasākumiem, kas ir veikti aizdomu par šādu kaitīgo organismu klātbūtni rezultātā, ar noteikumu, ka minētā klātbūtne vēlāk ir apstiprināta.

▼B

2. Šā panta 1. punktā minētās dotācijas arī var piešķirt dalībvalstij, kuras teritorijā nav 1. punktā minēto kaitīgo organismu, ja ir veikti pasākumi pret minēto kaitīgo organismu iekļūšanu minētās dalībvalsts teritorijā, jo konstatēta to klātbūtne tādā kaimiņos esošā dalībvalstī vai trešā valstī, kas atrodas tieši pie tās robežas.

3. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, ja, saņemot apstiprinājumu, ka ir sastopams kāds no 17. pantā minētajiem kaitīgajiem organismiem, divas vai vairākas dalībvalstis cieši sadarbojas, lai īstenotu pasākumus, kas minēti 1. punktā.

4. Dotācijas attiecībā uz pasākumiem, kas minēti 1. punkta pirmās daļas a) līdz c) apakšpunktā, var piešķirt arī starptautiskām organizācijām.

17. pants

Nosacījumi

Regulas 16. pantā minētie pasākumi var būt tiesīgi uz dotācijām, ja ir veikti nekavējoties, ievērojot attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētos piemērojamos noteikumus un izpildot vienu vai vairākus no šādiem nosacījumiem:

a) tie attiecas uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītajiem kaitīgajiem organismiem;

b) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, ko aptver kāds no pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu;

c) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, saistībā ar kuriem ir pieņemti pasākumi atbilstīgi Direktīvām 69/464/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK vai 2007/33/EK; vai

d) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, kas nav norādīti Direktīvas 2000/29/EK I pielikumā vai II pielikumā iekļautajos sarakstos un kam piemēro pasākumu, kuru pieņēmusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 2. punktu un kurš provizoriski kvalificējas iekļaušanai Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļas vai II pielikuma A daļas I iedaļas sarakstā.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst pirmās daļas b) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kas radušās pēc tam, kad vairs netiek piemērots pasākums, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst pirmās daļas d) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kuras radušās vēlāk nekā divus gadus pēc attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemtā pasākuma stāšanās spēkā vai kuras radušās pēc tam, kad minētais pasākums vairs netiek piemērots.

18. pants

Atbilstīgās izmaksas

1. Dotācijas saskaņā ar 16. pantu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, veicot minētajā pantā minētos pasākumus:

▼B

a) pasākumu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksas neatkarīgi no tā statusa, kā arī aprīkojuma nomas, izlietojamo materiālu un citu vajadzīgo materiālu, apstrādes materiālu, paraugu ņemšanas un laboratorisko testu izmaksas;

b) izmaksas par pakalpojumu līgumiem ar trešām personām, lai īstenotu pasākumu daļu;

c) kompensācijas izmaksas attiecīgajiem operatoriem vai īpašniekiem par augu, augu produktu un citu objektu apstrādi, iznīcināšanu un to aizvākšanu, kā arī telpu, zemes, ūdens, augsnes, augsnes substrātu, kompleksu, tehnikas un aprīkojuma tīrīšanu un dezinfekciju;

d) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātajiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem, kam piemēroti Direktīvas 2000/29/EK 16. pantā minētie pasākumi, nepārsniedzot šādu augu, augu produktu vai citu objektu tirgus vērtību, ja minētie pasākumi tos nebūtu skāruši, un no kompensācijas summas atņemot likvidācijas vērtību, ja tāda ir; un

e) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kas nav minēti a) līdz d) apakšpunktā, ar noteikumu, ka šādi pasākumi ir iekļauti 36. panta 4. punktā minētajā finansēšanas lēmumā.

Šā punkta c) apakšpunktā minētās kompensācijas īpašniekiem ir atbilstīgas tikai tad, ja pasākumi ir veikti kompetentās iestādes uzraudzībā.

2. Kā minēts Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 130. panta 1. punktā, izmaksas ir atbilstīgas no dienas, kad dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai par kaitīgā organisma klātbūtni. Šādās izmaksās var iekļaut arī izmaksas, kas radušās aizdomu par minētā kaitīgā organisma klātbūtni rezultātā, ar noteikumu, ka minētā klātbūtne vēlāk ir apstiprināta.

3. Pēc dalībvalstu iesniegto maksājumu pieteikumu izvērtēšanas Komisija uzņemas attiecīgās budžeta saistības un veic atbilstīgo izdevumu maksājumu.

2. iedaļa

Kaitīgo organismu klātbūtnes apsekojumu programmas

19. pants

Atbilstīgās apsekojumu programmas

Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas par ikgadējām vai daudzgadu apsekojumu programmām, kuras tās veic attiecībā uz kaitīgo organismu klātbūtni (“apsekojumu programmas”), ja minētās apsekojumu programmas atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

a) tās attiecas uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītajiem kaitīgajiem organismiem;

▼B

b) tās attiecas uz kaitīgajiem organismiem, ko aptver kāds no pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

Attiecībā uz šā panta pirmās daļas a) punktā minētajiem kaitīgajiem organismiem apsekojumu programmu pamatā ir riska novērtējumi par minēto kaitīgo organismu iekļūšanu, ieviešanos un izplatīšanos attiecīgās dalībvalsts teritorijā, un tās obligāti attiecas uz kaitīgajiem organismiem, kuri rada vislielāko apdraudējumu, un svarīgākajām augu sugām, kas ir pakļautas minētajam apdraudējumam.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst šā panta pirmās daļas b) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kas radušās pēc tam, kad vairs netiek piemērots pasākums, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

20. pants

Atbilstīgās izmaksas

Dotācijas saskaņā ar 19. pantu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot attiecīgajā pantā minētās apsekojumu programmas:

a) izmaksas par paraugu ņemšanu;

b) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:

i) to testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti testu veikšanai;

ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa;

c) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kuri nav minēti a) un b) punktā, ja šie pasākumi ir iekļauti 22. panta 3. un 4. punktā minētajā dotāciju lēmumā.

21. pants

Apsekojumu programmu saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai apsekojumu programmas, kuru darbība sāksies nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt pieteikumu dotācijai.

Apsekojumu programmas, kas iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Apsekojumu programmās ir iekļauta vismaz šāda informācija:

▼B

a) programmā ietvertie kaitīgie organismi;

b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana un minēto teritoriju statusa apraksts saistībā ar attiecīgo kaitīgo organismu klātbūtni;

c) programmas ilgums;

d) to vizuālo pārbaužu, paraugu un testu skaits, kas plānoti attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, augiem, augu produktiem un citiem saistītajiem objektiem;

e) lēstais budžets;

f) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un

g) piemēroti rādītāji, pēc kuriem vērtēt programmas mērķu īstenošanu.

Katrā daudzgadu apsekojumu programmā pirmās daļas b), d) un f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas e) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

22. pants

Apsekojumu programmu novērtēšana un apstiprināšana

1. Komisija novērtē apsekojumu programmas, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.

2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:

a) to apsekojuma programmu sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;

b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;

c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un

d) jebkādus pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.

3. Komisija apstiprina ikgadējās apsekojumu programmas un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 23. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstības laikposmu.

▼B

4. Komisija apstiprina daudzgadu apsekojumu programmas un saistīto finansējumu līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām laikposmā no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.

5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot daudzgadu apsekojumu programmas, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek šādi sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

23. pants

Ziņošana

Dalībvalstis par katru apstiprināto ikgadējo vai daudzgadu apsekojumu programmu katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētais ziņojums ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 21. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētos rādītājus, un detalizētu atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās. Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo apsekojumu programmu dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

24. pants

Maksājumi

Dalībvalsts attiecībā uz apsekojumu programmu iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 23. pantā minēto ziņojumu un atskaišu pienācīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

3. iedaļa

Programmas kaitīgo organismu kontrolei Savienības tālākajos reģionos

25. pants

Atbilstīgie pasākumi un atbilstīgās izmaksas

1. Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas programmām, ko tās saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 2. pantā noteiktajiem mērķiem veic kaitīgo organismu kontroles nolūkā Savienības tālākajos reģionos, kuri minēti LESD 349. pantā (“programmas tālākajiem reģioniem”). Minētās dotācijas attiecas uz darbībām, kas nepieciešamas, lai minētajos reģionos nodrošinātu tur spēkā esošo kaitīgo organismu kontroles noteikumu – Savienības vai valsts noteikumu – pareizu īstenošanu.

▼B

2. Uz Savienības finansējumu ir tiesīgas šādas izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot programmas tālākajiem reģioniem:

a) pasākumu īstenošanā tieši iesaistītā personāla izmaksas neatkarīgi no tā statusa, kā arī aprīkojuma nomas, izlietojamo materiālu un apstrādes materiālu izmaksas;

b) izmaksas par pakalpojumu līgumiem ar trešām personām, lai īstenotu pasākumu daļu;

c) izmaksas par paraugu ņemšanu;

d) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:

i) to testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti testu veikšanai;

ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa.

26. pants

Programmu tālākajiem reģioniem saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai programmas tālākajiem reģioniem, kuras sāks piemērot nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt dotācijas pieteikumu.

Programmas tālākajiem reģioniem, kuras ir iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Programmās tālākajiem reģioniem ir iekļauta vismaz šāda informācija:

a) programmā ietvertie kaitīgie organismi;

b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana un minēto teritoriju statusa apraksts saistībā ar attiecīgo kaitīgo organismu klātbūtni;

c) reģionālās fitosanitārās situācijas tehniskā analīze;

d) programmas ilgums;

e) programmā iekļautās darbības un attiecīgā gadījumā to vizuālo pārbaužu, paraugu un testu skaits, kas plānoti attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, augiem, augu produktiem un citiem saistītajiem objektiem;

f) lēstais budžets;

g) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un

h) atbilstīgi rādītāji, pēc kuriem novērtē programmas mērķu īstenošanu.

▼B

Katrā daudzgadu programmā tālākajiem reģioniem pirmās daļas b), e) un g) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

27. pants

Programmu tālākajiem reģioniem novērtēšana un apstiprināšana

1. Programmas tālākajiem reģioniem novērtē, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.

2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:

a) to programmu tālākajiem reģioniem sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;

b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;

c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un

d) jebkādus pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.

3. Ikgadējās programmas tālākajiem reģioniem un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim apstiprina ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 28. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstības laikposmu.

4. Daudzgadu programmas tālākajiem reģioniem un saistīto finansējumu apstiprina līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām laikposmā no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.

5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot daudzgadu programmas tālākajiem reģioniem, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek šādi sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

28. pants

Ziņošana

Dalībvalstis par katru apstiprināto ikgadējo vai daudzgadu programmu tālākajiem reģioniem katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētajā ziņojumā ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 26. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunktā minētos rādītājus, un sīku atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās.

▼B

Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo programmu tālākajiem reģioniem dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

29. pants

Maksājumi

Dalībvalsts attiecībā uz programmu tālākajiem reģioniem iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 28. pantā minēto ziņojumu un atskaišu pienācīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

III NODAĻA

Finansiālais atbalsts oficiālajām kontrolēm un citām darbībām

30. pants

▼M1

Eiropas Savienības references laboratorijas un centri

1. Dotācijas var piešķirt Regulas (EK) Nr. 882/2004 32. pantā minētajām Eiropas Savienības references laboratorijām un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1012 ([1]) 29. pantā minētajiem Eiropas Savienības references centriem par izmaksām, kas tiem rodas, īstenojot Komisijas apstiprinātās darba programmas.

▼B

2. Saskaņā ar 1. punktu dotācijas var saņemt par šādām izmaksām:

▼M1

a) tāda personāla izmaksas, kurš tieši iesaistīts laboratoriju vai centru darbībās, ko tās veic kā Eiropas Savienības references laboratorijas vai centri, neatkarīgi no tā statusa;

▼B

b) pamatiekārtu izmaksas;

c) izlietojamo materiālu izmaksas;

d) paraugu nosūtīšanas, komandējumu, sanāksmju, apmācību izmaksas.

31. pants

Apmācība

1. Savienība var finansēt to kompetento iestāžu darbinieku apmācību, kuras ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm, kā minēts Regulas (EK)

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā (“Dzīvnieku audzēšanas regula”) (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.).

▼B

Nr. 882/2004 51. pantā, ar mērķi izstrādāt saskaņotu pieeju oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, lai augstā līmenī nodrošinātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselības aizsardzību.

2. Komisija izstrādā apmācības programmas, kurās nosaka intervences prioritātes, pamatojoties uz konstatēto apdraudējumu sabiedrības veselībai, dzīvnieku veselībai un labturībai un augu veselībai.

3. Lai gūtu tiesības uz 1. punktā minēto Savienības finansējumu, kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgajā punktā minētajās apmācībās iegūtās zināšanas pēc vajadzības tiek izplatītas un atbilstīgi izmantotas valsts apmācību programmās.

4. Uz 1. punktā minēto finansiālo ieguldījumu ir tiesīgas šādas izmaksas:

a) izmaksas par apmācības, tostarp apmācības, kurā var iesaistīties arī dalībnieki no trešām valstīm, vai apmaiņas darbību organizēšanu;

b) to kompetento iestāžu darbinieku ceļa, izmitināšanas un uzturēšanās izmaksas, kuri piedalās apmācībā.

32. pants

Dalībvalstu eksperti

Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt ceļa, izmitināšanas un uzturēšanās izdevumiem, kas radušies dalībvalstu ekspertiem tādēļ, ka Komisija tos norīkojusi palīdzēt saviem ekspertiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 45. panta 1. punktā un 46. panta 1. punktā.

33. pants

Koordinēti kontroles plāni un datu vākšana

1. Dotācijas var piešķirt par izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot Regulas (EK) Nr. 882/2004 53. pantā minētos koordinētos kontroles plānus un vācot datus.

2. Šādas dotācijas ir tiesīgas saņemt šādas izmaksas:

a) paraugu ņemšanas un laboratorisko testu izmaksas;

b) izmaksas par aprīkojumu, kas vajadzīgs oficiālās kontroles veikšanai un datu vākšanai.

IV NODAĻA

Citi pasākumi

34. pants

Informācijas sistēmas

1. Savienība finansē tādu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanu un darbību, kuras pārvalda Komisija un kuras vajadzīgas, lai efektīvi un lietderīgi īstenotu 1. pantā minētos noteikumus.

▼B

2. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt tādu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanai un pārvaldīšanai, kuras izstrādā vai pārvalda trešās personas, tostarp starptautiskas organizācijas, ja minētās datubāzes un datorizētas informācijas pārvaldības sistēmas:

a) kopumā dod pievienoto vērtību Savienībai un ir pieejamas visā Savienībā visiem ieinteresētajiem lietotājiem; un

b) ir vajadzīgas, lai efektīvi un lietderīgi īstenotu 1. pantā minētos noteikumus.

35. pants

Noteikumu īstenošana un pielāgošana

1. Savienība var finansēt tehnisko un zinātnisko darbu, tostarp izpētes un koordinēšanas darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu noteikumu pareizu īstenošanu attiecībā uz 1. pantā minētajām nozarēm un minēto noteikumu pielāgošanu zinātnes, tehnoloģiju un sabiedrības attīstībai.

Turklāt Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt dalībvalstīm vai starptautiskām organizācijām, kas darbojas 1. pantā minētajās nozarēs, lai tās varētu veikt darbības, ar kurām atbalsta minētajām nozarēm paredzētu noteikumu izstrādāšanu un īstenošanu.

2. Dotācijas var piešķirt projektiem, ko organizē viena vai vairākas dalībvalstis, izmantojot inovatīvus paņēmienus un protokolus, ar mērķi uzlabot oficiālo kontroļu rezultatīvu īstenošanu.

3. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt arī, lai atbalstītu Savienības un dalībvalstu īstenotās informācijas un izpratnes vairošanas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt kvalitatīvāku, atbilstīgu un ilgtspējīgu rīcību attiecībā uz noteikumu īstenošanu 1. pantā minētajās nozarēs.

III SADAĻA

PLĀNOŠANA, ĪSTENOŠANA UN KONTROLE

36. pants

Darba programmas un finansiālais ieguldījums

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka kopīgas vai atsevišķas ikgadējas vai daudzgadu darba programmas II sadaļā minēto pasākumu īstenošanai, izņemot tās I nodaļas 1. iedaļā un II nodaļas 1. iedaļā minētos pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajās darba programmās precizē izvirzītos darbības mērķus saskaņā ar vispārīgo mērķi un konkrētajiem mērķiem, kas izklāstīti 2. pantā, vēlamos rezultātus, īstenošanas metodes un kopējo programmām piešķirto summu. Tajās iekļauj arī finansējamo

▼B

pasākumu aprakstu, norādi par katram pasākumam piešķirto summu un indikatīvu īstenošanas grafiku. Attiecībā uz dotācijām tajās iekļauj prioritārās darbības, vērtēšanas kritērijus, finansējuma likmi un atbilstīgo pasākumu un izmaksu indikatīvo sarakstu saskaņā ar šīs regulas 3. pantu.

3. Darba programmas II sadaļas I nodaļas 2. iedaļā un II nodaļas 2. un 3. iedaļā minēto pasākumu īstenošanai pieņem līdz 30. aprīlim pirms to īstenošanas gada ar noteikumu, ka ir pieņemts budžeta projekts. Minētajās darba programmās ir ievērotas šīs regulas III pielikumā noteiktās prioritātes.

4. Lai īstenotu II sadaļas I nodaļas 1. iedaļā un II nodaļas 1. iedaļā minētos ārkārtas pasākumus vai ja nepieciešams reaģēt uz neparedzētiem notikumiem, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka lēmumus par finansiālo ieguldījumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka procedūras II sadaļas I nodaļas 1. un 2. iedaļā un II nodaļas 1., 2. un 3. iedaļā minēto dalībvalstu pieteikumu, ziņojumu un dotāciju maksājumu pieprasījumu iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37. pants

Komisijas pārbaudes uz vietas

Komisija var organizēt pārbaudes uz vietas dalībvalstīs un saņēmēju telpās, lai jo īpaši pārbaudītu:

a) vai tiek iedarbīgi īstenoti pasākumi, kuri saņem Savienības finansiālo ieguldījumu;

b) vai administratīvā prakse atbilst Savienības noteikumiem;

c) vai ir vajadzīgie apliecinošie dokumenti un kā tie atbilst Savienības finansētajiem pasākumiem.

38. pants

Piekļuve informācijai

Dalībvalstis un līdzekļu saņēmēji dara pieejamu Komisijai visu informāciju, kas ir vajadzīga pasākumu īstenošanas pārbaudei, un veic visus piemērotos pasākumus, lai atvieglotu pārbaudes, ko Komisija uzskata par lietderīgām saistībā ar Savienības finansējuma pārvaldību, tostarp pārbaudes uz vietas.

39. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētos pasākumus, tiek aizsargātas Savienības finansiālās intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

▼B

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības veikt revīziju, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, īstenošanas struktūrām, līgumslēdzējiem un apakšuzņēmējiem, kas ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.

Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([1]), tiek pilnvarots veikt to uzņēmēju pārbaudes uz vietas un inspekcijas, uz kuriem tieši vai netieši attiecas šāds finansējums, lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas skar Savienības finansiālās intereses, saistībā ar dotāciju nolīgumu vai lēmumu, vai līgumu, kas saistīts ar Savienības finansējumu.

Neskarot pirmo un otro daļu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, dotāciju nolīgumos, dotāciju lēmumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un *OLAF* pilnvaras veikt šādas revīzijas, pārbaudes uz vietas un inspekcijas.

IV SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

40. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 30. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad

([1]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

▼B

minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

41. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

42. pants

Novērtēšana

1. Vēlākais līdz 2017. gada 30. jūnijam Komisija sagatavo starpposma novērtējuma ziņojumu par to, vai attiecībā uz rezultātiem un ietekmi II sadaļas I un II nodaļā un III nodaļas 30. un 31. pantā minētie pasākumi sasniedz 2. panta 1. punktā noteiktos mērķus, tajā apskatot, cik lietderīgi Savienības līmenī izmantoti resursi un kāda bijusi izmantošanas pievienotā vērtība, un iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Novērtējuma ziņojumā pievērsta uzmanība arī tam, kādas ir vienkāršošanas iespējas, vai visi mērķi joprojām ir būtiski, un tam, kā pasākumi palīdzējuši īstenot Savienības prioritātes attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Tajā ņem vērā novērtējumu rezultātus par iepriekšējo pasākumu ilgtermiņa ietekmi. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.

2. Līdz 2022. gada 30. jūnijam Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm veic *ex post* novērtēšanu par šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem. Minētajā *ex post* novērtēšanā izskata to, cik lietderīgi un efektīvi ir bijuši 1. punktā minētie izdevumi un kāda bijusi to ietekme.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos novērtējumos sasniegumus novērtē, izmantojot 2. panta 2. punktā minētos rādītājus.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minēto novērtējumu secinājumus Komisija paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

▼B

43. pants

Informācija, saziņa un publicitāte

1. Vajadzības gadījumā saņēmēji un attiecīgās dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo regulu piešķirtais finansiālais ieguldījums tiek pienācīgi publiskots, lai sabiedrību informētu par Savienības lomu pasākumu finansēšanā.

2. Komisija īsteno ar finansētajiem pasākumiem un rezultātiem saistītu informatīvu un komunikatīvu darbību. Turklāt no budžeta, kas saskaņā ar šo regulu piešķirts saziņai, sedz arī korporatīvo saziņu par Savienības politiskajām prioritātēm.

44. pants

Atcelšana

1. Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK atceļ.

2. Atsauces uz Lēmumiem 66/399/EEK un 76/894/EEK uzskata par atsaucēm uz Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu.

3. Atsauces uz Lēmumu 2009/470/EK uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

45. pants

Pārejas noteikumi

1. Šīs regulas 12. panta 1. punktā minētās dalībvalstu programmas, kas iesniegtas Komisijai 2012. gadā, lai tās īstenotu 2013. gadā, kas iesniegtas 2013. gadā, lai tās īstenotu 2014. gadā, kā arī tās, kuras iesniegtas līdz 2014. gada 30. aprīlim, lai īstenotu 2015. gadā, apstiprināšanas gadījumā ir tiesīgas uz Savienības finansējumu, pamatojoties uz Lēmuma 2009/470/EK 27. pantu.

Valsts programmām, ko īsteno 2013. un 2014. gadā, turpina piemērot minētā lēmuma 27. panta 7. un 8. punktu.

Valsts programmām, ko īsteno 2015. gadā, turpina piemērot minētā lēmuma 27. panta 2. punktu.

2. Šīs regulas 21. panta 1. punktā minētās apsekojumu programmas, kuras ir iesniegtas Komisijai līdz 2014. gada 30. Aprīlim, lai īstenotu 2015. gadā, ir tiesīgas uz Savienības finansējumu, pamatojoties uz Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 6. punktu. Minētajām apsekojumu programmām turpina piemērot minētās direktīvas 23. panta 6. punktu.

3. Tiem dalībvalstu pieteikumiem Savienības finansējuma saņemšanai attiecībā uz šīs regulas 16. pantā minētajiem ārkārtas pasākumiem, kuri iesniegti Komisijai līdz 2014. gada 30. aprīlim, turpina piemērot Direktīvas 2000/29/EK 22. līdz 24. pantu.

46. pants

Direktīvas 98/56/EK grozījumi

Direktīvu 98/56/EK groza šādi:

▼B

1) direktīvas 17. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

2) direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē."

47. pants

Direktīvas 2000/29/EK grozījumi

Direktīvu 2000/29/EK groza šādi:

1) direktīvas 13.c panta 5. punktu svītro;

2) iekļauj šādu pantu:

"15.a pants

Dalībvalstis nodrošina, ka ikviens, kas ir konstatējis I pielikumā vai II pielikumā iekļautajos sarakstos norādīta kaitīgā organisma klātbūtni vai tāda kaitīgā organisma klātbūtni, uz kuru attiecas pasākums saskaņā ar 16. panta 2. punktu vai 16. panta 3. punktu, vai kam ir pamatotas aizdomas par šādu klātbūtni, rakstiski par to paziņo kompetentajai iestādei desmit kalendāro dienu laikā un, ja kompetentā iestāde to prasa, sniedz savā rīcībā esošo informāciju par minēto klātbūtni.";

3) direktīvas 22. līdz 26. pantu svītro.

48. pants

Regulas (EK) Nr. 178/2002 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja (turpmāk "komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē. Komiteja ir organizēta nodaļās, kas risina visus attiecīgos jautājumus.

▼B

Visas atsauces Savienības tiesību aktos uz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju uzskata par atsaucēm uz pirmajā daļā minēto komiteju.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

49. pants

Regulas (EK) Nr. 882/2004 grozījums

Regulas (EK) Nr. 882/2004 66. pantu svītro.

50. pants

Regulas (EK) Nr. 396/2005 grozījums

Regulas (EK) Nr. 396/2005 VII nodaļu svītro.

51. pants

Direktīvas 2008/90/EK grozījums

Direktīvas 2008/90/EK 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

52. pants

Direktīvas 2009/128/EK grozījums

Direktīvas 2009/128/EK 22. pantu svītro.

53. pants

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 grozījums

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 76. pantu svītro.

▼B

54. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 30. jūnija.

Tomēr 18. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 47. panta 2. punktu piemēro no 2017. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Dzīvnieku slimības, kas minētas 7. pantā

— govju mēris

— mazo atgremotāju mēris

— cūku vezikulārā slimība

— infekciozais katarālais drudzis

— Tešenas slimība

— aitu un kazu bakas

— Rifta ielejas drudzis

— nodulārais dermatīts

— Āfrikas zirgu mēris

— vezikulārais stomatīts

— Venecuēlas zirgu vīrusa encefalomielīts

— briežu epizootiskā hemorāģiskā slimība

— klasiskais cūku mēris

— Āfrikas cūku mēris

— govju infekciozā pleiropneimonija

— putnu gripa

— Ņūkāslas slimība

— mutes un nagu sērga

— epizootiskā hematopoētiskā nekroze (EHN) zivīm

— epizootiskais čūlas sindroms (*EUS*) zivīm

— Bonamia exitiosa infekcija (bonamioze)

— Perkinsus marinus infekcija (perkinsoze)

— Microcytos mackini infekcija (mikrocitoze)

— Taura sindroms vēžveidīgajiem

— dzeltenās galvas slimība vēžveidīgajiem

▼B

II PIELIKUMS

Dzīvnieku slimības un zoonozes, kas minētas 10. pantā

— govju tuberkuloze

— govju bruceloze

— aitu un kazu bruceloze (*B. melitensis*)

— infekciozais katarālais drudzis endēmiskos vai lielas bīstamības apgabalos

— Āfrikas cūku mēris

— cūku vezikulārā slimība

— klasiskais cūku mēris

— liesas sērga

— govju infekciozā pleiropneimonija

— putnu gripa

— trakumsērga

— ehinokokoze

— transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE)

— kampilobakterioze

— listerioze

— salmoneloze (zoonotiskā salmonella)

— trihineloze

— verotoksigēnā *E. coli*

— vīrālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)

— infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)

— Koi herpesvīruss (KHV)

— lašu infekciozā anēmija (*ISA*)

— *Marteilia refringens* infekcija (marteilioze)

— *Bonamia exitiosa* infekcija (bonamioze)

— balto plankumu slimība vēžveidīgajiem

▼B

III PIELIKUMS

Komisijas darba programmu prioritātes, kas Minētas II Sadaļas I Nodaļas 2. Iedaļā un II Sadaļas II Nodaļas 2. un 3. Iedaļā

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības valsts programmās par prioritārām nosaka:

— slimības, kas ietekmē cilvēku veselību,

— slimības, kas ietekmē dzīvnieku veselību, ņemot vērā to potenciālo izplatīšanos un saslimstības un mirstības rādītājus dzīvnieku populācijā,

— slimības un zoonozes, attiecībā uz kurām pastāv risks to ievazāšanai vai atkārtotai ievazāšanai Savienības teritorijā no trešām valstīm,

— slimības, kas potenciāli var izraisīt krīzes situāciju, būtiski ietekmējot ekonomiku,

— slimības, kas ietekmē tirdzniecību ar trešām valstīm un tirdzniecību ES iekšienē.

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu valsts programmās kaitīgo organismu apsekojumiem Savienības teritorijas aizsardzības nolūkā par prioritāriem nosaka:

— Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītos kaitīgos organismus, kuru klātbūtne Savienības teritorijā nav konstatēta,

— kaitīgos organismus, kam piemēro saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu pieņemtos Savienības pasākumus,

— kaitīgos organismus, kas nav norādīti Direktīvā 2000/29/EK iekļautajā sarakstā un kas rada nenovēršamu apdraudējumu Savienības teritorijā,

— kaitīgos organismus, kas potenciāli var izraisīt krīzes situāciju, būtiski ietekmējot ekonomiku un vidi,

— kaitīgos organismus, kas ietekmē tirdzniecību ar trešām valstīm un tirdzniecību ES iekšienē.

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu valsts programmās tālākajiem reģioniem par prioritāriem nosaka:

— pasākumus pret kaitīgajiem organismiem, kas ir saistīti ar importu uz šiem reģioniem un to klimatu,

— metodes šo kaitīgo organismu apkarošanai,

— pasākumus pret kaitīgajiem organismiem, kas norādīti attiecīgajos reģionos spēkā esošajos noteikumos par augu kaitēkļiem.

▼B

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

par procedūrām veterināro un fitosanitāro programmu apstiprināšanai

Lai uzlabotu dalībvalstu informētību, Komisija reizi gadā rīkos Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas sanāksmi, kurā uzmanība galvenokārt būs vērsta uz programmu izvērtēšanas procedūras rezultātiem. Minētā sanāksme notiks ne vēlāk kā 30. novembrī pirms programmu īstenošanas gada.

Komisija saistībā ar minēto sanāksmi iesniegs tehniski apstiprināto un līdzfinansējuma piešķiršanai izvirzīto programmu sarakstu. Ar valstu delegācijām tiks apspriesti finansiālie un tehniskie dati, un tiks ņemti vērā to komentāri.

Turklāt pirms attiecīga galīgā lēmuma pieņemšanas Komisija Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas janvāra sanāksmē paziņos dalībvalstīm to programmu galīgo sarakstu, kas izvēlētas līdzfinansējuma piešķiršanai, un galīgo summu, kas piešķirta katrai programmai.

Lai dalībvalstis saņemtu informāciju, kas nepieciešama izskaušanas un uzraudzības programmu ieviešanai, katru gadu februāra sākumā kopā ar dalībvalstu ekspertiem tiks veikts sagatavošanās darbs nolūkā izstrādāt darba programmu 9., 19. un 25. pantā minēto pasākumu īstenošanai.